

זכינו בזה לדעת שבהיות הבן עומד על אביו בעת פטירתו זה יהיה חסד האב עם הבן והבן עם האב, האב מנחיל לבן העולם הזה הגשמי למעשה המצות, וזה יהיה סוד המנהג הברכה מאב לבן בפרט בשעת מיתה, כדאמרו בילמדנו אתה מוצא שהצדיקים מברכין לבניהם בשעת מיתתן. ובירושה המנחיל לו מעמידו על רגליו, וסיבותיו לכוין מעשיו לתקון גבוה, שלכן נקרא הממון יקום. והבן מעלה האב על שכמו למעלה עטרה להתעטר בעולם העליון במעשיו הטובים, וזהו צואת יעקב לבניו בנשיאת מטתו, ומנהג התלמידים הנושאים מטת רבן.

ממה שאמר הכתוב באברהם יצחק ויעקב כי קברו אותם בניהם, נראה כי נייחא גדולה יהיה לאב בעת שבניו יעסקו בקבורתו, וגם כן ודאי יהיה זכות והנאה לבן בחייו ובמותו, ולא לחנם מנהגן של ישראל להקפיד על זה קפידה גדולה. ומחולי יעקב וצואת בניו ופרטי קבורתו ובמלויים אותו והאבל כבד שעשו בעבורו, משם יש למשכיל לדרוש ולהבין כמה פרטים בביקור חולים ובהלוית המת וקבורתו

ובכיתו ואבלותם עליו. ובעסיקת הבן בצרכי קבורת אביו משם יהיה לבן זכות אבות, ואור מתנוצץ לו ממנו.